

Paragraffen nævnte Fradrag skal ophøre fra 1. Juli 1934. Det synes mig, at hvis Ændringsforslag Nr. 8 vedtages, er det unødvendigt at bestemme, at disse Fradrag skal ophøre i 1934. Det er en formel Fejl, og jeg skal ikke hænge mig deri. Det reelle i disse Ændringsforslag er Ønsket om at komme bort fra de Fradragsregler, man indsatte i Ejendomsskyldloven af 1903. Da man i sin Tid lavede Ejendomsskyldloven, indsaa man, at dersom der ikke fandtes disse Fradragsregler, vilde de mindre Ejendomme, særlig Landejendomme, blive uforholdsmæssigt højt beskattet, fordi de skal have forholdsvis flere Bygninger end større Ejendomme. Man indførte da disse Fradragsregler, og man var fra alle Sider — saa vidt jeg ved — enig om, at de var i nogen Grad nødvendige. Det forekommer mig mærkværdigt, naar man i 1903 indrømmede, at dette var rigtigt, da i 1914 at gaa bort fra disse Fradragsbestemmelser, særlig da Sagen jo er den, at disse Fradragsbestemmelser hidtil nærmest har haft teoretisk Interesse. Efterhaanden som Hartkornsskatterne gaar over til Ejendomsskyld, forøges selvfølgelig den reelle Interesse ved disse Fradragsregler ganske betydeligt. Det forekommer mig derfor mærkværdigt, at Mindretallet vil opretholde en Bestemmelse, som i nogen Grad har været og er illusorisk, og netop vil lade den bortfalde til den Tid, da den skulde virke i fuld Udstrækning. Det finder jeg ikke rigtigt og maa derfor fraraade at vedtage det paagældende Ændringsforslag.

Om Ændringsforslag Nr. 9 skal jeg ikke gøre mange Ophævelser. Kun forekommer det mig i Modsætning til det 3die Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), at de Satser, som er vedtagne nede i Folketinget, rammer det rigtigere, særlig henset til de rent praktiske Forhold, end de Satser, der er fastsatte i Ændringsforslaget.

Ændringsforslag Nr. 10 gaar ud paa, at Ordene: „Drifts- eller“ skal udgaa. Det vil altsaa sige, at dersom en Mand, der ejer en Ejendom, erhverver en ny Ejendom ved Siden af, paa hvilken der kun findes Bygninger til en Værdi af 2,500 Kr., skal han, hvis det kun er Driftsbygninger, være afskaaret fra at faa Del i det lovbestemte Fradrag. Jeg kan ikke indse, hvorfor man skulde gennemføre noget saadant. Jeg skal villigt indrømme, at det i enkelte Tilfælde kan synes rimeligt, men jeg tror, at det i langt flere Tilfælde vil være urimeligt at indføre noget saadant. Jeg har i min Hjemkommune set Forhold paa nært Hold, hvor Gennemførelsen af

noget saadant vilde kunne tænkes at hidføre urimelige Tilstande.

Ændringsforslag Nr. 11 fører, som den ærede sidste Taler gjorde opmærksom paa, et nyt Moment ind i Ejendomsskyldloven, idet man taler om Brandforsikringssum; det skal man være forsigtig med, thi skal man regne med den, vil adskillige Ejendommens Ejendomsskyldansættelse blive lavere end Brandforsikringssummen, saaledes at Jorden, hvis der er Tale om Landejendomme mange Gange vil blive fuldkommen skattefri. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 13 skal jeg henholde mig til mine Bemærkninger angaaende Ændringsforslagene Nr. 6 og 7. Det maa være Administrationens Sag at afgøre dette. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 14 skal jeg bemærke, at jeg fremfor Bestemmelsen om, at der kun ydes særlig Medhjælp ved Vurdering af Skovejendomme, naar Ejeren begærer det, vil foretrække den bestaaende Ordning efter Ejendomsskyldloven, hvorefter der under alle Omstændigheder ydes sagkyndig Hjælp. Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 18 nærer jeg samme Betænkelse som den ærede sidste Taler. Ogsaa dette Ændringsforslag kommer i Strid med Reglerne i Ejendomsskyldlovens § 2, og dernæst forekommer det mig, at det vil føre til højst uheldige Konsekvenser. Hvis for Eksempel en Mand har en Ejendom til 40,000 Kr. og forbedrer den med 10 pCt., altsaa mindst 4,000 Kr., vilde han efter Ændringsforslaget ikke komme til at betale Skat af de 4,000 Kr. Hvis derimod for Eksempel en Arbejder køber en Skæppe Land og bygger et Hus, og Ejendommen vurderes for Eksempel til 3,900 Kr., vil han blive beskattet af 1,400 Kr. Jeg synes, at denne Forskel mellem disse to Mænd er urigtig, og jeg tvivler om, at det var tilsigtet i 1903, men det vil blive Resultatet af Vedtagelsen af disse Bestemmelser.

Underændringsforslag Nr. 19 og det dermed i Forbindelse staaende Ændringsforslag Nr. 20 vil jeg fraraade; de kan føre til ejendommelige Konsekvenser. Der staar i dette Underændringsforslag, at for at Bygninger skal kunne komme ind under Omvurdering, skal de være til Brug helt eller delvis færdige. Hvis man vedtager en saadan Bestemmelse, gø man sig skyldig i en Forveksling af Indkomstskat og Ejendomsskyld, thi her er ikke Tale om Indkomst, men om det, jeg mange Gange har nævnt, at Ejendomsskyldloven anviser i § 2 Ejendommens Værdi i Handel og Vandel, hverken mer eller mindre. Der er ikke Tale om, hvorvidt Ejendommen